

Arbeiðspláss finst ikki betri

- Ofta hefur verið hart, men eg havi sanniliga havt nógv vakrar arbeiðsdagar í tí stórslignu náttúruni við Sornfelli, sigur Svenning Reinert, sum síðan 1963 hefur hildið vegin niðan á støðina og nú hefur fingið heiðurstekin fyri trúgva tænastu

- Hvør dagur hefur verið øðrum líkur, sigur Svenning Reinert um arbeiði sítt við at halda vegin fyri støðina í Mjorkadali.

Dagurin í gjár var kortini nokkso nógv øðrvísi. Svenning hevði frí og fór ikki niðan, fyrr enn teir í Mjorkadali sum avtalað komu eftir honum og konuni Minu á middegi.

Teir vóru fyra, sum í gjár fingi handað heiðurstekin fyri trúgva tænastu hjá flogvápnum. Hinir triggir vóru danir.

Heiðurstekin fyri trúgva tænastu verða bara latin fólki, sum hava verið í tænastuni í minst 25 ár.

Svenning Reinert hefur verið longur enn so í Mjorkadali.

Sum ungur sigldi hann, men arbeiði so uppá Oyggjarvegin í 1959 og 1960, tá vegurin varð gjørdur av Sundshálsi og norður til Mjorkadals. Tá tað arbeiðið var av, fór hann til SEV at arbeiða, men í 1963 varð heitt á hann um at koma at arbeiða hjá støðini í Mjorkadali. Har vantaði ein maður.

Langur teinur

- Tá vóru vit fimm-seks mans, sum høvdu til arbeiði at halda vegin líka av Sundshálsi og niðan á Sornfelli. Vegateinurin mundi vera 12-14 kilometrar, sigur Svenning.

Men so kom asfaltið í 1970-árunum, og síðan 1975 hefur Svenning einsamallur havt ábyrgdina av vegnum. Orsøkin var ikki bara asfaltið. Tað var eisini

Stórir heiður

Tað kann ikki sigast annað enn, at Svenning Reinert veruliga varð heiðraður í gjár.

Umframt heiðursteknið fyri trúgva tænastu handaði Bjarne I. Pedersen, obertsloytnantur, honum eisini skjaldarmerkið hjá støðini fyri sítt avbera góða arbeiði í meira enn 30 ár.

Skipanin við hesum heiðurstekninum varð stovnað av Friðrikki kongi 9. í 1953.

Í reglunum fyri at fáa heiðursteknið stendur:

"For at kunne erholde hædrestegnet må den pågældende af sine foresatte være kendt som en brav mand eller kvinde, der ved troskab, duelighed, flid og i øvrigt god opførsel i tjenesten samt ved ulastelig vandel i sit private liv har gjort sig værdig til at bære et offentligt vidnesbyrd for god tjeneste ved forsvaret."

ringt at fáa fólk at støðast í arbeiðinum, tí har var so veðurringt og ábart, at nógvir heldur vildu hava annað arbeiði.

Men Svenning hefur ongantíð hugsað um at funnið sær nakað annað, tí hann hefur trivist betur enn so.

Nógv ymist

Arbeiði hansara er m.a. at syrgja fyri, at stavarnir standa fram við vegnum niðan á Sornfelli. Nógvir metrar av autoverju eru, og onkuntíð skal eitt petti skiftast út, og rennur mugu ikki typpast. Tá vegurin er hálur, koyrir hann salt á.

Harafat hefur hann ymist fyrifallandi, vatnveitingini hefur hann ábyrgdina av, kloakbrunnunum eisini.

Arbeiðsdagarnir eru allir líka langir. Hann møtir kl. 10 minuttir í átta um morgunin, og klokkan tígju minuttir í fyra er arbeiðsdagurin av. Bussur flytir fólkið millum Havnina og Mjorkadal, men Svenning býr í Norðradali og koyrir tí sjálvur.

Mitt í náttúruni

- Eg má siga, at hetta er eitt óvanliga gott arbeiðspláss. Tað hefur tað verið øll árin. Fólkinu hava verið góð at havt við at erað.

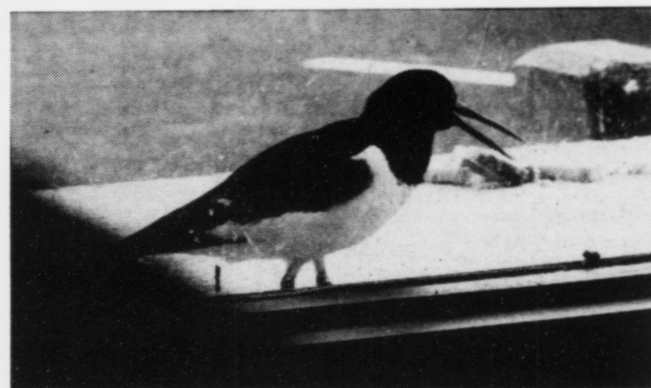
- Tað hava ofta verið harðir dagar á fjøllunum, men tað innlívur ein seg í. Tað hava so sannliga eisini verið nógv vakrar latur á Sornfelli í tí stórsligu náttúruni, t.d. tá sólin kemur upp um morgunin. Har havi eg trivist væl, sigur Svenning, sum vónar, at støðin hefur brúkt fyri honum í nógur ár afturat.

randi

Nógur kavi legst altíð á vegin niðan á Sornfelli, tí har er so høgt. Ein uppgávan hjá Svenningi er at syrgja fyri, at teir høgu stavarnir í vegjábanum eru har

Svenning Reinert vónar at kunna halda fram í sínum arbeiði, so leingi hann orkar (Mynd: Kalmar)

Tjaldur

(á latíni: *Haematepus ostralegus*)

Tjaldrið, ið er tjóðfuglur okkara, kemur á Grækarismessu (12. mars). Fyrst siggjast bert nøkur fá saman, og tey gera lítið um seg, tí tey eru sum vera man ferðamóð. Um Mariumessu og út eftir siggjast nógvir flokkar í haganum og klipp teirra hoyrist allar vegir. Út ímóti summarmála (14. apríl) fara flokkarnir at tynast, tí tá eru tjældrini farin at reiðrast, og tá halda tey seg fyri tað mesta tvey og tvey saman.

Sagt plagat at verða, at tjaldur hefur fult reiður á Krossmessu (3. mai), men vanliga verpingartíðin má heldur sigast at vera á gomlu Krossmessu (15. mai). Her kann skoytast uppí, at teir gomlu søgdu »at tjaldrið kom við fiskinum«.

Tjaldrið verpur 3 egg og klekingartíðin er vanliga 26-27 dagar. Um miðjan september siggjast tjældrini aftur í stórum flokkum, men nú eru tey ikki so fró og mælsk sum um várið, og um miðjan september byrja tey at rýma. Tey gomlu plagdu at siga »at tá tjaldur sær sátu fer tað at gráta«, t.e. tá er summarið farið. Stovnurin í Føroyum er umleið 12.000 pør. Flestu tjældrini í Norðuratlantshavi halda um veturin til í Írlandi og Skotlandi.

R.H.S.

